

คำวินิจฉัยของ นายอุจิต บุญคงการ ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๕๖/๒๕๖๖

วันที่ ๕ พฤษภาคม ๒๕๖๖

เรื่อง นายทะเบียนพรรคการเมืองขอให้มีคำสั่งยุบพรรคชาติประชาชน

ข้อเท็จจริง

นายทะเบียนพรรคการเมืองมีคำร้อง ลงวันที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งยุบพรรครักษาดีประชาชน สรุปเป็นใจความได้ว่า

นายทะเบียนพรรคการเมืองได้รับจดแจ้งการจัดตั้งพรรครักษาดีประชาชน เมื่อวันที่ ๑๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ จึงครบกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวัน ในวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๖ เมื่อครบกำหนดระยะเวลาดังกล่าว พรรครักษาดีประชาชนได้แจ้งต่อนายทะเบียนพรรคการเมือง เมื่อวันที่ ๑๕ สิงหาคม ๒๕๖๖ ว่า พรรครักษาดีประชาชน โดยที่ประชุมใหญ่ของพรรครักษาดีมีมติเมื่อวันที่ ๕ สิงหาคม ๒๕๖๖ ได้รับสมาชิกพรรครักษาดีจำนวน ๖,๕๗๖ คน และจัดตั้งสาขาพรรครักษาดีจำนวน ๖ สาขา ได้แก่ สาขาพรรครักษาดี ๑ จังหวัดปทุมธานี ลำดับที่ ๑ จังหวัดระนอง ลำดับที่ ๓ และลำดับที่ ๕ จังหวัดสุโขทัย ลำดับที่ ๕ จังหวัดมหาสารคาม ลำดับที่ ๖ จังหวัดนครราชสีมา

สำนักงานคณะกรรมการการเลือกตั้งได้ตรวจสอบเอกสารแล้วพบข้อบกพร่องจึงแจ้งให้พรรครักษาดีประชาชนส่งเอกสารเพิ่มเติม อาทิเช่น การรับสมัครสมาชิกพรรครักษาดีพรรครักษาดีในสมัครของสมาชิกจำนวน ๖,๕๗๖ คน พร้อมทั้งคำชี้แจงว่าได้ดำเนินการรับสมาชิกให้เป็นไปตามข้อบังคับของพรรครักษาดี รวมทั้งขอให้ส่งสำเนาประกาศรายชื่อสมาชิกพรรครักษาดีและให้ชี้แจงว่าได้ออกบัตรประจำตัวสมาชิกพรรครักษาดีกับสมาชิกพรรครักษาดีตามข้อบังคับของพรรครักษาดี ๖ สาขานั้น ขอให้ส่งรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรครักษาดีในคราวที่มีมติอนุมัติให้รับสมาชิกในพื้นที่สาขาพรรครักษาดี ๑ - ๖ และในคราวที่มีมติอนุมัติให้จัดตั้งสาขาพรรครักษาดี ๖ สาขา และขอให้ส่งรายงานการประชุมคณะกรรมการบริหารพรรครักษาดีเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรครักษาดี ๑ - ๖

พรรครักษาดีได้ส่งเอกสารและชี้แจงเพิ่มเติม เมื่อวันที่ ๒๖ กันยายน ๒๕๖๖ ซึ่งได้ชี้แจงเรื่องต่างๆ หลายเรื่อง สำหรับการรับสมาชิกพรรครักษาดี ซึ่งเป็นกรณีที่เป็นปัญหานั้น ทางพรรครักษาดีได้ชี้แจงว่า พรรครักษาดีไม่สามารถส่งใบสมัครได้ทั้งหมด เนื่องจากพรรครักษาดีจัดตั้งโดยคณะกรรมการบริหารพรรครักษาดีไม่สามารถออกจากการประชุมได้ แต่ได้รับจดแจ้งการจัดตั้งพรรครักษาดี

สมาชิกเดิมของพรรคประชาชนบางส่วนได้โอนมาทันที บางส่วนรับว่าหากพรรครักษาชนเผ่าได้ก็จะโอนมาสังกัดพรรครักษาติประชาชน คณะกรรมการบริหารพรรครักษาติประชาชนจึงได้นำเอกสารรายชื่อสมาชิกของพรรครักษาจำนวน ๕ พันคนเศษ รวมเข้ากับสมาชิกที่พรรครักษาติประชาชนจัดหาเพิ่มเติมอีก ๑ พันคนเศษ รวมแล้วเป็น ๖,๕๗๖ คน ส่วนการจัดตั้งสาขาพรรครักษาติประชาชนนั้น เมื่อกรรมการบริหารพรรครักษาติดในหลักการให้จัดตั้งสาขาพรรครักได้ จึงได้จัดประชุมเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรครักษา โดยมิได้จดรายงานการประชุม

นายทะเบียนพรรครักษาเมืองพิจารณาแล้วเห็นว่า การรับสมาชิกพรรครักษาติประชาชนจำนวน ๖,๕๗๖ คน พรรครักษาติประชาชนไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายและข้อบังคับพรรครักษาตั้งสาขาพรรครักษาจำนวน ๖ สาขา เนื่องจากเอกสารทางพรรครักษาติประชาชนส่งมาไม่ครบ รวมทั้งไม่มีรายงานการประชุมเพื่อเลือกตั้งคณะกรรมการสาขาพรรครักษา จึงไม่สามารถตรวจสอบว่าได้จัดตั้งสาขาพรรครักให้เป็นไปตามข้อบังคับพรรครักษาติประชาชน นายทะเบียนพรรครักษาเมืองจึงเห็นว่าพรรครักษาติประชาชนไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๕ เป็นเหตุให้ยกพรรครักษาติประชาชนได้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๙) จึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งให้ยกพรรครักษาติประชาชน

ศาลรัฐธรรมนูญมีมติเมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๔๕ ให้รับคำร้องไว้ดำเนินการตามข้อกำหนด ศาลมีคำสั่งให้ยกพรรครักษาติประชาชน ๑๐ ข้อ ๑๐ และรับไว้พิจารณาวินิจฉัยต่อไป

พรรครักษาติประชาชนได้ชี้แจงแก้ข้อกล่าวหาสรุปได้ว่า พรรครักษาติประชาชนจัดตั้งขึ้นโดยกรรมการบริหารพรรครักษาติประชาชน ๕๗๖ คน ไม่ได้รับการอนุมัติจากพรรครักษาติประชาชน แต่สมาชิกตั้งกลุ่มตัวเอง จึงไม่สามารถดำเนินการต่อไปได้ แต่ก็ประสงค์จะย้ายไปอยู่กับพรรครักษาติประชาชนด้วย

ข้อวินิจฉัย

ประเด็นที่ต้องวินิจฉัยมีว่า พรรครักษาติประชาชนดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๕ หรือไม่

พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพรรคการเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๕ บัญญัติว่า “ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่นายทะเบียนรับจดแจ้งการจัดตั้งพรรคการเมือง พรรครักษาติประชาชนต้องดำเนินการให้มีสมาชิกตั้งแต่ห้าพันคนขึ้นไป ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยสมาชิกซึ่งมีที่อยู่ในแต่ละภาคตามบัญชีรายชื่อภาคและจังหวัดที่นายทะเบียนประกาศกำหนดและมีสาขาวิชาการเมืองอย่างน้อยภาคละหนึ่งสาขา”

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า หลังจากครบกำหนด ๑๙๐ วัน นับแต่วันที่นายทะเบียนพระครามเมืองรับจดแจ้งการจัดตั้งพระคราติประชาชน พระคราติประชาชนไม่สามารถหาสมาชิกได้ครบห้าพันคนขึ้นไป คือมีสมาชิกเพียง ๑ พันคนเศษเท่านั้น ข้อโต้แย้งของพระคราติประชาชนที่ว่าพระคราติประชาชนเป็นพระคราติที่แยกตัวออกจากพระคราติประชาชน จึงมีสมาชิกจำนวนหนึ่งที่ยังเป็นสมาชิกพระคราติประชาชน ซึ่งสมาชิกเหล่านั้นจะต้องกลับมาเป็นสมาชิกพระคราติประชาชนอย่างแน่นอนซึ่งจะทำให้สมาชิกพระคราติประชาชนมีจำนวนห้าพันคนขึ้นไป คือ ๖,๕๗๖ คน แต่ที่ยังไม่เป็นเช่นนั้น เนื่องจากสมาชิกดังกล่าวไม่อยากเสียสิทธิในการรับความช่วยเหลือสวัสดิการของพระคราติประชาชนนั้น รับฟังไม่ได้ เนื่องจากเมื่อครบ ๑๙๐ วัน นับแต่วันที่นายทะเบียนพระครามเมืองรับจดแจ้งการจัดตั้งพระคราติประชาชน พระคราติประชาชน จะต้องดำเนินการให้มีสมาชิกพระคราติจำนวนห้าพันคนขึ้นไป พระคราติประชาชนไม่สามารถนับจำนวนบุคคลที่แจ้งความประสงค์ว่าจะเป็นสมาชิกพระคราติแต่ยังไม่ได้เป็นสมาชิกพระคราติแล้วไม่ได้ จึงเห็นว่าพระคราติประชาชนไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครามเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๒๕ เป็นเหตุให้ยกพระคราติประชาชนได้ตามพระราชบัญญัติ ประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครามเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง (๕) จึงสมควรมีคำสั่งให้ยกพระคราติประชาชนได้ ตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยพระครามเมือง พ.ศ. ๒๕๔๑ มาตรา ๖๕ วรรคสอง

นายสุจิต บุญบางกอก
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ